

Exposició: Salvador Soria.
De les Integracions a l'emotivitat de la raó

IVAM Institut Valencià d'Art Modern
26 gener – 22 març 2009

Organitza: Institut Valencià d'Art Modern

Comissària: Martine Soria

.....

L'IVAM presenta una exposició de l'artista Salvador Soria, guardonat amb el *VIII Premi de les arts plàstiques* de la Generalitat. La mostra selecciona més d'un centenar d'obres dedicades a la investigació d'este creador sobre el tema de les *Integracions*. Estes expressions plàstiques —que comprenen pintura, escultura i dibuixos— s'entremesclen i es nodriuen mútuament, animant-se en una espècie de progressió natural, en la qual se succeïxen els temes. El catàleg publicat amb motiu de l'exposició conté textos de Martine Soria, Consuelo Císcar, Luciano Caprile, Lidia Harambourg i, a més, està il·lustrat amb reproduccions de les obres exposades.

Salvador Soria (València 1915) va començar l'aprenentatge artístic a l'Escola d'Arts i Oficis de València i des de 1932 va assistir a classes nocturnes de dibuix alhora que treballava de marbrista. El 1936 va esclatar la Guerra Civil i, amb vint-i-un anys, se'n va anar al front sense haver realitzat cap exposició. El 1939 es va traslladar a França, país on va reprendre la seua activitat. Va residir un temps a Perpinyà fins que el 1953 va decidir tornar a Espanya amb la seua família. Es va instal·lar primer a València i després a Madrid, on es va integrar en la vida cultural de la capital, va treballar i exposar amb les millors galeries de l'època, com *Biosca* i *Juana Mordó*, i la seua obra va començar a formar part de grans col·leccions internacionals. Durant este període, va conèixer postulats neocubistes i expressionistes, es va enriquir amb noves experiències i, a poc a poc, va configurar un estil propi fins que finalment es va definir en la línia d'un expressionisme realista.

A València, a la Sala Lafuente, va presentar el 1954 una mostra de tota l'obra que va fer a França. Entre 1957 i 1959 va formar part del Grup Parpalló, promogut pel crític

valencià Aguilera Cerni, que pretenia superar el retard artístic provocat per la Guerra Civil i integrar els corrents avantguardistes del moment en el panorama nacional i internacional. Salvador Soria també va ser un dels creadors de la revista *Arte Vivo* i el 1960 va col·laborar en el naixement del Moviment Artístic del Mediterrani. A finals dels anys cinquanta l'obra de Salvador Soria, que ja havia començat a incorporar elements matèrics, va evolucionar cap a una estètica pròxima a l'informalisme.

A partir de la dècada dels anys seixanta va iniciar el conjunt més important de la seua producció plàstica. Una de les fonts del seu treball van ser les *Integracions*, on les superposicions matèriques —usant cordes, teles metàl·liques, planxes, llimadures, claus, rosques, etc.— contrastaven amb amplis buits que permetien integrar l'obra amb el mur. Més tard, a partir de 1964, va començar a construir objectes tridimensionals que tenien aparença de màquina, els quals remarcaven la seua faceta com a escultor i als quals va qualificar com a exemples de "mecànica plàstica". A estos enginys de seguida els van succeir les conegudes *Màquines per a l'Esperit*, peces que no eren alienes a l'ambient tecnològic de l'època. La inquietud de Salvador Soria va fer que també s'interessara pel gravat, la qual cosa li va permetre formar part del grup L'Eixam a mitjan dels anys setanta. Després de passar un temps a Madrid, es va instal·lar davant del mar de Benissa (Alacant): "Entre pintura i construcció, entreteixit de la tela, revestiment, calafat, el quadre té com a objectiu reunir, ajuntar i fer que es mantinguen junts els materials més divergents perquè l'obra després d'esta operació d'ajustament lliure, bloquejada, cenyida, rivetada, acordada amb els seus elements, isca reforçada, com si estiguera armada per tal de sostindre la seda visible de l'espai".

Ha presentat nombroses exposicions, tant individuals com col·lectives, a Espanya i a l'estranger i la seua obra la podem trobar a innumbrables col·leccions públiques i privades. Va ser proposat el 1960 per al premi Fundació Bright en la *XXX Biennale di Venezia* i, el 1963, va ser finalista en el gran premi de la de São Paulo. Des de 1988 és acadèmic numerari de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles.

En la seua dilatada trajectòria, Salvador Soria ha exposat a galeries, museus i centres d'art espanyols i internacionals. Va participar a la Biennial de São Paulo el 1962; a la mostra *Modern Spanish Painting*, oberta a la Tate Gallery de Londres eixe mateix any; a la mostra *25 artistes espanyols* a Lisboa; a la VIII Biennial Internacional de Tòquio el 1965; a la Biennial Internacional d'Art de Venècia el 1966; a *Contemporary Spanish Painters* al The New York Cultural Center, Nova York 1975; a *Arte Español del siglo XX*, Museo de Arte Moderno, Mèxic 1978; a *Cent anys de pintura valenciana: 1880-1980* a l'IVAM, València 1994; a *Parpalló 15/45* al Centre La Beneficència de València el 1995; o a *Geometria Valenciana, la petjada del Constructivisme 1949-1999*, a la Sala Parpalló del mateix Centre La Beneficència de València. També ha realitzat nombroses exposicions individuals celebrades a Europa, Àsia i Amèrica, i ha participat a fires com ARCO o Interarte a Madrid i València. La seua obra forma part d'un gran nombre de col·leccions públiques i privades europees com les del Museo Reina Sofía de Madrid, l'IVAM de València, el Museu de Belles Arts de València, el Museo de Bellas Artes de Bilbao, el Museo de Arte Contemporáneo de Sevilla, el Museu d'Art Contemporani d'Elx i el Museu d'Art Contemporani de Vilafamés; col·leccions del BBVA, Santander, Calcografía Nacional i Gabinete de Estampas de la Biblioteca Nacional; Baumann, de Zurich; Fundacions Aena, Bancaixa, Maeght, Juan March, Joan Miró, Rockefeller i la Universitat de València, entre d'altres.

